

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUJUR@um.dk

EUJUR j.nr. 23/02607

7. oktober 2024

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-156/23	<p>Ararat <u>Sagen vedrører:</u> I Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med chartrets artikel 4 og artikel 19, stk. 2, og tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, fortolkes således, at en ret ex officio på grundlag af oplysninger i sagens akter, som er bragt til dens kendskab, og som er blevet suppleret eller præciseret i den ved denne ret verserende kontradiktoriske procedure, skal prøve, om non-refoulement-princippet er blevet overholdt? Afhænger omfanget af denne forpligtelse af, om den kontradiktoriske procedure er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, og er omfanget af denne forpligtelse dermed anderledes ved en vurdering af risikoen for refoulement i forbindelse med en modtagelse end ved vurderingen af denne risiko i forbindelse med en tilbagesendelse?</p> <p>II Skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at såfremt en afgørelse om tilbagesendelse træffes i en sag, der ikke er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, skal vurderingen af, om forbuddet mod refoulement er til hinder for en tilbagesendelse, foretages inden vedtagelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, og er det forhold, at der er</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p> <p>Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	Dom	17.10.24

	<p>konstateret en risiko for refolement, da til hinder for vedtagelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, eller udgør denne risiko i en sådan situation en hindring for udsendelse?</p> <p>III Bliver en afgørelse om tilbagesendelse reaktiveret, hvis den er blevet udsat som følge af en ny sag, der ikke er indledt ved en ansøgning om international beskyttelse, eller skal tilbagesendelsesdirektivets artikel 5, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at såfremt der ikke er foretaget en vurdering af risikoen for refolement i den sag, der fører til en ny fastslåelse af ulovligt ophold, skal der foretages en aktuel vurdering af denne risiko, og skal der i så fald træffes en ny afgørelse om tilbagesendelse? Skal dette spørgsmål besvares anderledes, hvis der ikke foreligger en udsat afgørelse om tilbagesendelse, men derimod en afgørelse om tilbagesendelse, som gennem længere tid hverken er blevet gennemført af tredjelandstatsborgeren eller af myndighederne?</p>			
C-652/22	<p>Kolin İnşaat Turizm</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Tillader artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, at en ordregivende enhed kan tage hensyn til dokumenter, som en tilbudsgiver har fremlagt for første gang efter udløbet af fristen for afgivelse af tilbud, som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, og som godtgør forhold, som tilbudsgiveren ikke havde angivet i det oprindelige tilbud?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, da fortolkes således, at de er til hinder for, at den ordregivende enhed efter den første tildelingsafgørelse er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den ordregivende enhed med henblik på fornyet gennemgang og evaluering af tilbuddene, kan kræve yderligere dokumenter fra tilbudsgiveren, som godtgør, at betingelserne for deltagelse i udbudsproceduren er opfyldt, og som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, såsom en liste over udførte arbejder suppleret med en henvisning, der ikke var indeholdt i den oprindelige liste over arbejder, dvs. som ikke var en del af det oprindelige tilbud?</p> <p>3. Såfremt besvarelsen af det første spørgsmål er bekræftende, skal artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, fortolkes således, at de er til hinder for, at den økonomiske aktør, efter at den første tildelingsafgørelse er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den ordregivende enhed med henblik på fornyet gennemgang og evaluering af tilbuddene, for den ordregivende enhed fremlægger dokumenter, som godtgør, at betingelserne for deltagelse i udbudsproceduren er opfyldt, og som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, såsom en liste over udførte arbejder suppleret med en henvisning, der</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Justitsministeriet</p> <p>Erhvervsministeriet</p> <p>Konkurrence- og forbrugerstyrelsen</p>	Dom	22.10.24

	ikke var indeholdt i den oprindelige liste over arbejder, dvs. som ikke var en del af det oprindelige tilbud?			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-144/23	<p>Kubera</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Er artikel 267, stk. 3, TEUF til hinder for en bestemmelse i Zakon o pravdnem postopku (den civile retsplejelov), hvorefter Vrhovno sodišče (øverste domstol, Slovenien) i sager om tilladelse til at iværksætte en revisionsanke (revizija) ikke foretager en undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt en parts anmodning om en præjudiciel forelæggelse til Den Europæiske Unions Domstol indebærer en forpligtelse for Vrhovno sodišče (øverste domstol) til at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.</p> <p>Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal chartrets artikel 47 om begrundelsespligten for retsafgørelser fortolkes således, at en processuel afgørelse om afvisning af en parts anmodning om tilladelse til at iværksætte en revisionsanke i henhold til den civile retsplejelov udgør en »retsafgørelse«, som skal begrunde, hvorfor partens anmodning om en præjudiciel afgørelse ved Den Europæiske Unions Domstol ikke skal imødekommes i den pågældende sag?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p> <p>Udenrigsministeriet</p>	O-sag	Dom	15.10.24
C-76/22	<p>Santander Bank Polska</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal artikel 25, stk. 1, i direktiv 2014/17/EU fortolkes på samme måde som artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, dvs. skal denne bestemmelse fortolkes således, at forbrugers ret til reduktion af de samlede kreditomkostninger ved førtidig indfrielse af et realkreditlån omfatter alle omkostninger, der er pålagt forbrugeren, herunder provision for ydelse af lånet?</p> <p>2. Skal forpligtelsen til at reducere de samlede kreditomkostninger ved førtidig indfrielse af et realkreditlån, sådan som fastsat i artikel 25, stk. 1, i direktiv 2014/17/EU, fortolkes således, at de samlede kreditomkostninger skal reduceres forholdsmæssigt i forhold til perioden mellem den førtidige</p>	<p>Justitsministeriet</p> <p>Finanstilsynet</p>	O-sag	Dom	17.10.24

	<p>indfrielsesdato og den dato, der oprindeligt var aftalt som indfrielsesdatoen for lånet, og den oprindeligt aftalte periode mellem datoen for udbetaling af lånet og datoen for fuld indfrielse af lånet, eller skal reduktionen af de samlede kreditomkostninger være forholdsmæssig i forhold til långiverens tab af de forventede fordele, dvs. forholdet mellem de resterende renter, der skal tilbagebetales efter den førtidige indfrielse af lånet (for perioden fra den faktisk samlede indfrielse til datoen for den oprindeligt aftalte samlede indfrielse), og de renter, der skal betales i hele låneaftalens oprindeligt aftalte løbetid (fra udbetalingsdatoen til datoen for den aftalte samlede indfrielse af lånet)?</p>				
C-16/23	<p>FA.RO. di YK & C.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>»1) Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked samt artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106, stk. 2, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter begrænsninger i antallet af tilladelser for salgssteder for tobaksvarer af hensyn til en geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne og på grundlag af befolkningstallet?</p> <p>2) Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked samt artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 106, stk. 2, TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som gør tilladelsen for salgssteder for tobaksvarer betinget af opfyldelsen af parametre vedrørende geografisk minimumsafstand mellem tjenesteyderne og befolkningstal, uden at give den kompetente offentlige myndighed beføjelsen til at vurdere andre objektive faktiske omstændigheder, der godtgør, at et servicebehov foreligger i det konkrete tilfælde, selv hvis de ovennævnte parametre ikke er opfyldt?«</p>	Indenrigs- og Sundhedsministeriet	O-sag	Dom	17.10.24
C-28/23	<p>NFŠ</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1 Udgør en tilskudsaf tale og gensidigt bebyrdende tilsagn om salg, som er indgået mellem ministeriet (staten) og et privatretligt retssubjekt, der er udvalgt uden en udbudsprocedure, en »offentlig bygge- og anlægskontrakt« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/18/EF eller artikel 2, stk. 6, litra c), i direktiv 2014/24/EF, når tilskudsaf talen udgør statsstøtte, der er godkendt af Europa-Kommissionen som omhandlet i artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, når</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	17.10.24

	<p>de forpligtelser, der er omfattet af tilskudsaftalen, består i en forpligtelse for staten til at yde et tilskud og en forpligtelse for det privatretlige retssubjekt til at opføre bygningen på de af ministeriet fastsatte betingelser og til at lade sportsorganisationen benytte en del af denne bygning, og når de forpligtelser, der er omfattet af det gensidigt bebyrdende tilsagn, består i en ensidig option, der er indrømmet det privatretlige retssubjekt i form af en forpligtelse for staten til at tilbagekøbe den opførte bygning, således at disse kontrakter udgør en indbyrdes sammenhængende ramme af gensidige forpligtelser mellem ministeriet og det privatretlige retssubjekt i tidsmæssig og materiel henseende?</p> <p>2 Er artikel 1, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/18 eller artikel 2, stk. 6, litra c), i direktiv 2014/24 til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter en retshandel, som efter sit indhold eller formål er i strid med loven eller udgør en omgåelse af loven eller er i strid med anerkendte sædelighedsprincipper, er ubetinget ugyldig (dvs. fra begyndelsen/ex tunc), når denne tilsidesættelse af loven består i en væsentlig tilsidesættelse af de offentlige udbudsprincipper?</p> <p>3 Er artikel 2d, stk. 1, litra a), og artikel 2d, stk. 2, i direktiv 89/665/EØF til hinder for en bestemmelse i en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter en retshandel, der efter sit indhold eller formål er i strid med loven eller udgør en omgåelse af loven eller strider mod sædelighedsprincipper, er ubetinget ugyldig (dvs. fra begyndelsen/ex tunc), når denne tilsidesættelse af loven består i en væsentlig tilsidesættelse (omgåelse) af de offentlige udbudsprincipper, som i hovedsagen?</p> <p>4 Skal artikel 1, stk. 2, litra b) i direktiv 2004/18 eller artikel 2, stk. 6, litra c) i direktiv 2014/24 fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at det kan antages ex tunc, at gensidigt bebyrdende tilsagn om salg som den i hovedsagen omhandlede har haft retsvirkninger?</p>				
C-304/23	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Malta</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 10 i direktiv 91/271/EØF (1) om rensning af byspildevand (herefter »direktivet«), idet den ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til at sikre, at byspildevand fra henholdsvis Malta Syd- og Malta Nord-byområdet,</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	17.10.24

	<p>der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning.</p> <p>—Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 5, idet den ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til at sørge for, at byspildevand fra Malta Nord-byområderne, der tilledes kloaknet, renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4, før det udledes til følsomme områder eller følsomme områders afstrømningsområder.</p> <p>—Det fastslås, at Republikken Malta har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15 i og bilag I, litra B og litra D, til samme direktiv, idet den ikke har overvåget udledninger af byspildevand fra henholdsvis Malta Syd- og Malta Nord-byområdet for i overensstemmelse med kontrolprocedurerne i bilag I, litra D, til direktivet at sikre, at kravene i bilag I, litra B, til direktivet opfyldes.</p> <p>—Republikken Malta tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-322/23	<p>Lufoni</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Er § 4 i [rammeaftalen, som findes i bilaget til] direktiv 1999/70, til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 485 og 489 i lovdekret nr. 297/1994, artikel 11, stk. 14, i lov nr. 124/99 og artikel 4, stk. 3, i dekret fra republikkens præsident nr. 399/88, som med henblik på beregning af den inden fastansættelsen optjente anciennitet – hvilken beregning foretages under hensyntagen til nævnte artikel 11, stk. 14 – fastsætter, at kun de første fire år medregnes fuldt ud, hvorimod de yderligere tjenesteperioder medregnes med to tredjedele i retlig og økonomisk forstand, og den sidste tredjedel medregnes udelukkende i økonomisk forstand, efter at en given anciennitet ifølge artikel 4, stk. 3, i dekret fra republikkens præsident nr. 399/88 er blevet optjent?</p> <p>2) Skal den nationale ret i forbindelse med vurdering af, hvorvidt der foreligger forskelsbehandling som omhandlet i § 4 i [rammeaftalen, som findes i bilaget til] direktiv 1999/70, under alle omstændigheder tage højde for udelukkende den inden fastansættelsen optjente anciennitet, som er blevet anerkendt på tidspunktet for fastansættelsen, eller skal der omvendt tages hensyn til den samlede ordning vedrørende behandling af nævnte anciennitet og derfor også til de regler, ifølge hvilke ancienniteten geninkluderes fuldt</p>	Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	F-sag	Dom	17.10.24

	ud, dog udelukkende i økonomisk forstand, i perioder efter fastansættelsen?				
C-349/23	<p>Zetschek</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Udgør det direkte forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 17), hvis forbundsdommere som følge af § 48, stk. 2, i Deutsches Richtergesetz (den tyske lov om dommere, herefter »lov om dommere«) ikke må udskyde deres pensionering, selv om dette er tilladt for statstjenestemænd og – f.eks. – dommere i delstaten Baden-Württemberg?</p> <p>2. Omfatter de elementer, der indgår i den pågældende foranstaltning almindelige kontekst, i forbindelse med artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF også forhold, der slet ikke nævnes i de lovforberedende arbejder og i hele den parlamentariske lovgivningsproces, men kun under retssagen?</p> <p>3. Hvorledes skal begreberne »objektiv« og »rimelig« i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF fortolkes, og hvad er deres referencepunkt? Kræver direktivets artikel 6, stk. 1, første afsnit, en dobbelt prøvelse af rimeligheden?</p> <p>4. Skal artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at denne bestemmelse under hensyntagen til sammenhængen er til hinder for en national lovgivning, som forbyder forbundsdommere at udskyde deres pensionering, mens dette er tilladt for statstjenestemænd og – f.eks. – dommere i Baden-Württemberg?</p>	Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	O-sag	Dom	17.10.24
C-386/23	<p>Novel Nutriology</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>Må der annonceres for stoffer fra planter eller urter (»botaniske stoffer«) med sundhedsanprisninger (jf. artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1924/2006) eller med henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger, som næringsstoffet eller fødevareren har for et godt almenhelbred og velvære (jf. artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006), uden at disse anprisninger er tilladt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til forordningens artikel 13 og 14 (jf. forordningens artikel 10, stk. 1), eller uden at disse henvisninger ledsages af en beslægtet specifik</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	17.10.24

	<p>sundhedsanprisning, der er opført på de i forordningens artikel 13 eller 14 fastsatte lister (jf. forordningens artikel 10, stk. 3), når autoritetens vurdering og Kommissionens undersøgelse af opførelsen på EF-listerne i henhold til forordningens artikel 13 og 14 af de vedrørende »botaniske stoffer« anmeldte anprisninger endnu ikke er tilendebragt?</p>				
C-408/23	<p>Anwaltsnotarin</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1) Skal artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, som præceptivt fastsætter, at en person ikke kan ansættes som advokatnotar for første gang, hvis vedkommende ved udløbet af ansøgningsfristen for notarstillingen er fyldt 60 år, selv hvis flere stillinger må forblive ubesatte, fordi der i den retskreds, hvor ansøgningsproceduren har fundet sted, ikke findes yngre ansøgere, og ansøgere fra andre retskredse ikke må ansøge?</p> <p>2) Skal det første spørgsmål besvares bekræftende, såfremt det må forventes, at flere udbudte stillinger som advokatnotar i det efterfølgende år på ny ikke vil kunne besættes med egnede ansøgere under 60 år?</p> <p>3) Skal det første spørgsmål i hvert fald besvares bekræftende, fordi det desuden må forventes, at det også i andre retskredse uden for byområder i gentagne tilfælde vil forekomme, at ikke alle udbudte stillinger som advokatnotar kan besættes med egnede ansøgere under 60 år?</p> <p>4) Foreligger der ingen tilsidesættelse af artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000, hvis tilgængeligheden af notarydelser i en retskreds er sikret, selv om en ansøger, der er ældre end 60 år, alene på grund af sin alder ikke er blevet ansat som advokatnotar, og flere stillinger er forblevet ubesatte?</p>	<p>Medarbejder- og Kompetencestyrelsen</p> <p>Erhvervsministeriet</p>	O-sag	Dom	17.10.24
C-409/23	<p>Arvato Finance</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Er morarenter og udenretlige omkostninger en del af forbrugerens samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten som omhandlet i</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p> <p>Justitsministeriet</p>	O-sag	Dom	17.10.24

	<p>forbrugerkreditdirektivets artikel 3, litra g), og skal de tages i betragtning ved vurderingen af, om der foreligger kreditaftaler, »hvor kreditten ydes rentefrit og uden andre omkostninger«, eller kreditaftaler, »som kun er forbundet med ubetydelige omkostninger«, som omhandlet i forbrugerkreditdirektivets artikel 2, stk. 2, litra f)?</p> <p>2) Gør det en forskel for besvarelsen af det første spørgsmål, om morarenterne og de udenretlige omkostninger skyldes i henhold til lovgivningen eller er aftalt? Gør det – såfremt der er tale om aftalte morarenter og udenretlige omkostninger – en forskel, om disse renter og omkostninger er højere end det beløb, der ville skyldes i henhold til lovgivningen uden denne aftale?</p>				
C-461/23	<p>Umweltforum Osnabrücker Land</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1) Skal artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/42/EF (SMV-direktivet), sammenholdt med artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF (habitatdirektivet), fortolkes således, at alle bestemmelser i en retsakt, hvorved en medlemsstat udpeger et område som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet, uanset deres normative indhold skal anses for at være direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, med den konsekvens, at retsакten som en plan ikke skal undergives en miljøvurdering i henhold til SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra b), sammenholdt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, eller kan en differentieret tilgang alt efter de enkelte bestemmelsers indhold være passende, således at enkelte bestemmelser i en sådan retsakt som (del af) en plan skal anses for at være direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, mens dette ikke er tilfældet for andre bestemmelser i denne retsakt som (del af) en plan?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares således, at det andet alternativ følges, skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra b), sammenholdt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, da fortolkes således, at en enkelt bestemmelse, som fremgår af en retsakt i en medlemsstat, hvorved et område udpeges som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet, hvorved der fastlægges bevaringsmålsætninger, og hvorved der fastsættes påbud og forbud, skal anses for ikke at være en (del af) en plan, der er direkte forbundet</p>	Miljøministeriet	O-sag	Dom	17.10.24

	<p>med eller nødvendig for lokalitetens forvaltning, når denne bestemmelse ved fastlæggelse af konkrete kriterier og mekanismer undtager aktiviteter i området fra anvendelsesområdet for de fastsatte påbud og forbud og disse aktiviteter ikke umiddelbart tjener til opfyldelsen af bevaringsmålsætningerne, men derimod skal anses for at være udviklings- eller vedligeholdelsesforanstaltninger med karakter af projekt, der tjener andre formål, som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3?</p> <p>3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra b), sammenholdt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, da fortolkes således, at det ikke kan anses for udelukket, at der indtræder en væsentlig påvirkning af lokaliteten som følge af en bestemmelse indeholdt i en retsakt om udpegning af et område som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet som beskrevet i det andet spørgsmål, idet denne bestemmelse tilstrækkeligt konkret fastlægger kriterierne og mekanismerne for udøvelsen af de heraf omfattede aktiviteter med karakter af projekt som omhandlet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, når den nationale lovgivning ikke fastsætter et krav om tilladelse til disse aktiviteter og den kompetente myndighed i det enkelte tilfælde for så vidt angår disse aktiviteter som følge af den nævnte bestemmelse i retsakten også giver afkald på en forhåndsmeddelelse og gennemførelsen af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, eller i det enkelte tilfælde gennemfører en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten og i denne forbindelse ved vurderingen af projektets virkninger anlægger det kriterium, om de kriterier og mekanismer, der fremgår af bestemmelsen, som beskrevet i det andet spørgsmål, er opfyldt?</p> <p>4) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra b), sammenholdt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, da fortolkes således, at der ikke er risiko for, at der indtræder en væsentlig påvirkning af lokaliteten som følge af en bestemmelse, der fremgår af en retsakt om udpegning af et område som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet, som beskrevet i det andet spørgsmål, når de aktiviteter, der er omfattet af en sådan bestemmelse, sædvanligvis allerede er blevet udøvet gennem længere tid og de ved bestemmelsen fastlagte kriterier og mekanismer til udøvelsen af</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>aktiviteterne i hvert fald ikke giver mulighed for en intensivering eller udvidelse af disse aktiviteter i området?</p> <p>5) Såfremt det på baggrund af besvarelsen af de ovenstående spørgsmål må lægges til grund, at der foreligger en pligt til at gennemføre en miljøvurdering i henhold til SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra b), sammenholdt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, som følge af indholdet af enkelte bestemmelser i en retsakt om udpegning af et område som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet, skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 3, da fortolkes således, at når udpegningen af området skal anses for at være en fastlæggelse af anvendelsen af mindre områder på lokalt plan, skal en myndighed i en medlemsstat på grund af den allerede tidligere gældende kvalificering af området som en lokalitet af fællesskabsbetydning som omhandlet i habitatdirektivets artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, som hovedregel lægge til grund, at udpegningen som bevaringsområde formentlig vil have væsentlig indvirkning på miljøet?</p> <p>6) Såfremt det på baggrund af besvarelsen af de ovenstående spørgsmål må lægges til grund, at der foreligger en pligt til at gennemføre en miljøvurdering som følge af indholdet af enkelte bestemmelser i en retsakt om udpegning af et område som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet, skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 2, litra b), sammenholdt med habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, da fortolkes således, at kun disse enkelte bestemmelser skal gøres til genstand for miljøvurderingen, eller skal en sådan miljøvurdering vedrøre retsaktens samlede indhold?</p> <p>7) Såfremt det på baggrund af besvarelsen af de ovenstående spørgsmål må lægges til grund, at der foreligger en pligt til at gennemføre en miljøvurdering som følge af indholdet af enkelte bestemmelser i en retsakt om udpegning af et område som særligt bevaringsområde i henhold til habitatdirektivet, skal SMV-direktivets artikel 4, stk. 1, hvorefter den miljøvurdering, der er omhandlet i artikel 3, gennemføres under udarbejdelsen og inden vedtagelsen af en plan eller et program, da fortolkes således, at en undladelse af at foretage en miljøvurdering af en plan eller dele af en plan ikke kan afhjælpes ved en supplerende procedure efter vedtagelsen af planen eller dele af planen, således at den procedurefejl, der består i den manglende miljøvurdering, efterfølgende kan afhjælpes?</p>				
C-652/22	<p>Kolin İnşaat Turizm</p> <p><u>Sagen</u> vedrører:</p>	Udenrigsministeriet	PD-sag	Dom	22.10.24

	<p>1. Tillader artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, at en ordregivende enhed kan tage hensyn til dokumenter, som en tilbudsgiver har fremlagt for første gang efter udløbet af fristen for afgivelse af tilbud, som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, og som godtgør forhold, som tilbudsgiveren ikke havde angivet i det oprindelige tilbud?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, da fortolkes således, at de er til hinder for, at den ordregivende enhed efter den første tildelingsafgørelse er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den ordregivende enhed med henblik på fornyet gennemgang og evaluering af tilbuddene, kan kræve yderligere dokumenter fra tilbudsgiveren, som godtgør, at betingelserne for deltagelse i udbudsproceduren er opfyldt, og som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, såsom en liste over udførte arbejder suppleret med en henvisning, der ikke var indeholdt i den oprindelige liste over arbejder, dvs. som ikke var en del af det oprindelige tilbud?</p> <p>3. Såfremt besvarelsen af det første spørgsmål er bekræftende, skal artikel 76 [i direktiv 2014/25], sammenholdt med direktivets artikel 36, fortolkes således, at de er til hinder for, at den økonomiske aktør, efter at den første tildelingsafgørelse er blevet annulleret, og sagen er blevet hjemvist til den ordregivende enhed med henblik på fornyet gennemgang og evaluering af tilbuddene, for den ordregivende enhed fremlægger dokumenter, som godtgør, at betingelserne for deltagelse i udbudsproceduren er opfyldt, og som ikke var indeholdt i det oprindelige tilbud, såsom en liste over udførte arbejder suppleret med en henvisning, der ikke var indeholdt i den oprindelige liste over arbejder, dvs. som ikke var en del af det oprindelige tilbud?</p>	<p>Justitsministeriet Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p> <p>Til orientering: Transportministeriet</p>			
T-396/22	<p>Landesbank Baden Württemberg mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p>	Finanstilsynet Finansiell stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24

	<p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annullationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>				
T-397/22	<p>Bayerische Landesbank mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afviklingsinstansens afgørelse truffet den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annullationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24
T-398/22	<p>Deutsche Bank mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24

	—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne				
T-399/22	<p>Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annullationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24
T-400/22	<p>Berlin Hyp mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af sagsøgerens ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annullationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24
T-401/22	<p>DVB Bank mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24

	<p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>				
T-402/22	<p>DZ Hyp mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24
T-403/22	<p>DZ Bank mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24

	<p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>				
T-404/22	<p>Deutsche Kreditbank mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>—Afgørelse truffet af Afviklingsinstansen den 11. april 2022 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2022 (SRB/ES/2022/18), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I, II og III hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Retten måtte lægge til grund, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke-eksisterende som følge af, at sagsøgte ikke har anvendt det korrekte officielle sprog, og annulationssøgsmålet derfor ikke kan antages til realitetsbehandling, idet det er uden genstand, har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er retligt ikke eksisterende.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne</p>	Finanstilsynet Finansiel stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24
T-430/22	<p>Nordea Bank mod Afviklingsinstansen</p> <p><u>Påstande:</u></p>	Finansiel Stabilitet	O-sag	Dom	23.10.24

	<p>—Afviklingsinstansens afgørelse af 11. april 2022, dokument nr. SRB/ES/2022/18, herunder bilag I, II og III, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerens ex ante-bidrag.</p> <p>—Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
C-227/23	<p>Kwantum Nederland et Kwantum België</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Er den i hovedsagen omhandlede situation omfattet af EU-retten materielle anvendelsesområde?</p> <p>Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, forelægges desuden følgende spørgsmål:</p> <p>2. Medfører det forhold, at beskyttelsen af intellektuel ejendomsret, som er fastsat i chartrets artikel 17, stk. 2, også omfatter ophavsretten til et brugskunstværk, at en begrænsning af udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) til et brugskunstværk ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, i henhold til EU-retten, nærmere bestemt chartrets artikel 52, stk. 1, er underlagt den betingelse, at denne begrænsning skal være fastlagt i lovgivningen?</p> <p>3. Skal artikel 2-4 i direktiv 2001/29/EF og chartrets artikel 17, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, i lyset af Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, fortolkes således, at det alene tilkommer EU-lovgiver (og ikke den nationale lovgiver) at afgøre, om udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) i EU ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, kan begrænses i forbindelse med et brugskunstværk, der har oprindelse i et tredjeland som omhandlet i Bernerkonventionen, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en EU-medlemsstat, og i bekræftende fald at fastlægge denne begrænsning på en klar og præcis måde (jf. Domstolens dom af 8.9.2020, C-265/19, EU:C:2020:677)?</p> <p>4. Skal artikel 2-4 i direktiv 2001/29/EF, sammenholdt med chartrets artikel 17, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, fortolkes således, at så længe EU-lovgiver ikke har fastsat en begrænsning af udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) til et brugskunstværk ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til</p>	Udenrigsministeriet Kulturministeriet	O-sag	Dom	24.10.24

	<p>Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, må EU-medlemsstaterne ikke anvende denne prøvelse i forbindelse med et brugskunstværk, der har oprindelse i et tredjeland som omhandlet i Bernerkonventionen, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en EU-medlemsstat?</p> <p>5. Er betingelserne i artikel 351, stk. 1, TEUF under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder og henset til tidspunktet for vedtagelsen af (forgængeren til) Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, opfyldt for så vidt angår Belgien, således at Belgien af denne grund frit kan vælge at anvende den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, under hensyntagen til det forhold, at oprindelseslandet i den foreliggende sag tiltrådte Bernerkonventionen den 1. maj 1989?</p>				
C-339/23	<p>Horyzont</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF fortolkes således, at den i denne bestemmelse angivne forpligtelse, der påhviler kreditgiveren, til at vurdere forbrugers (kredittagerens) kreditværdighed er tilsvarende med de andre forpligtelser som omhandlet i det nævnte direktiv (navnlig med oplysningspligterne som omhandlet i direktivets artikel 10 ff.), således at sanktionerne, som direktivets artikel 23 henviser til, ikke kan være forskellige, dvs. ikke kan medføre forskellige retsvirkninger afhængigt af, hvilken forpligtelse der er blevet tilsidesat?</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	24.10.24
C-347/23	<p>Zabiton</p> <p>Skal artikel 2, litra b) og c), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler fortolkes således, at en fysisk person, der indgår en aftale om lån med pant i fast ejendom med henblik på at opnå finansiering af køb af ét lokale, som efterfølgende skal udlejes mod vederlag (»buy-to-let«), skal anses som »forbruger« i dette direktivs forstand?»</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	24.10.24
C-431/23	<p>Wibra België</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv [2001]/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter fortolkes således, at den heri fastsatte betingelse, som består i, at dette direktivs artikel 3 og 4 ikke gælder for overførsel af en</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	GA	24.10.24

	<p>virksomhed, når der mod overdrageren er indledt konkursbehandling eller en anden tilsvarende insolvensbehandling, som tager sigte på realisering af overdragerens aktiver, ikke er opfyldt, når overførslen af en virksomhed eller en del af en virksomhed er blevet forberedt før indledningen af en konkursbehandling, som tager sigte på realisering af overdragerens aktiver – i hovedsagen som led i en procedure for retslig omstrukturering, som er blevet afsluttet ved indgåelse af en aftale om overdragelse, som den kompetente retsinstans har afvist at godkende, og som derpå er blevet gennemført umiddelbart efter konkurserklæringen uden anvendelse af nogen love eller administrative bestemmelser i national ret?</p>				
C-441/23	<p>Omnitel Comunicaciones e.a.</p> <p><u>Sagen vedrører:</u></p> <p>A) Finder direktiv 2008/104/EF anvendelse på en virksomhed, der udsender en arbejdstager til en anden virksomhed, selv om førstnævnte virksomhed i henhold til national ret ikke anerkendes som et vikarbureau, eftersom den ikke råder over en administrativ tilladelse til dette formål?</p> <p>B) Såfremt direktiv 2008/104/EF finder anvendelse på virksomheder, der udsender arbejdstagere uden at være anerkendt som vikarbureauer i henhold til national ret, skal arbejdstageren i en situation som den ovennævnte da anses for en vikaransat som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/104/EF, virksomheden Leadmarket S.L. for et vikarbureau som omhandlet i samme direktivs artikel 3, stk. 1, litra b), og virksomheden Microsoft Ibérica for en brugervirksomhed som omhandlet i samme direktivs artikel 3, stk. 1, litra d), og kan det konkret fastslås, at virksomheden Leadmarket S.L. fortsat førte tilsyn med arbejdet og leddede det (hvorved det kan udelukkes, at der er tale om en udsendelse af arbejdstageren), idet direktøren for denne virksomhed modtog en månedlig aktivitetsrapport fra arbejdstageren og desuden underskrev arbejdstagerens orlovs-, ferie- og timesedler, selv om arbejdstagerens daglige arbejde bestod i at betjene Microsofts kunder, idet arbejdstageren udførte opgaver med hyppig kontakt til ansvarlige medarbejdere i Microsoft, arbejdede hjemmefra fra en computer, som Microsoft havde stillet til rådighed for arbejdstageren, og ugentligt mødte op på Microsofts arbejdssted?</p> <p>C) Såfremt direktiv 2008/104/EF finder anvendelse, og der er tale om en udsendelse af arbejdstageren, skal arbejdstagerens løn som følge af anvendelsen af artikel</p>	<p>Beskæftigelsesministeriet</p> <p>Medarbejder- og Kompetencestyrelsen</p>	O-sag	Dom	24.10.24

	<p>5, stk. 1, i direktiv 2008/104/EF da mindst være den løn, der ville være gældende, hvis den pågældende havde været ansat direkte af Microsoft Ibérica S.L.?</p> <p>D) Finder arbejdstagerens ret til at vende tilbage til det samme eller et tilsvarende arbejde efter udløbet af barselsorloven i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv anvendelse under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder? Selv om aftalen mellem Microsoft Ibérica S.L. og Leadmarket S.L. var ophørt, og der ikke fandtes et tilsvarende arbejde i Leadmarket S.L., skal tilbagevenden da finde sted hos Microsoft Ibérica S.L.?</p> <p>E) Såfremt direktiv 2008/104/EF finder anvendelse, idet der er tale om en udsendelse, skal de spanske bestemmelser, hvorefter en afskedigelse er ugyldig i tilfælde af arbejdstagere som er gravide, eller som ammer, som følge af anvendelsen af artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/104/EF da medføre, at det fastslås, at vikarbureauet og brugervirksomheden hæfter solidarisk for de lovbestemte konsekvenser af den ugyldige afskedigelse, nærmere bestemt: – arbejdstagerens genindsættelse i stillingen, betaling af skyldig løn fra afskedigelsen og frem til genindsættelsen samt forpligtelsen til at betale den erstatning, der følger af den ulovlige afskedigelse?</p>				
C-476/23	<p>Star Post</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Hvorledes skal udtrykket »postbefordrende virksomhed, som berøres af en afgørelse fra en national forvaltningsmyndighed« og navnlig begrebet »berøres« i artikel 22, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet fortolkes? Skal begrebet »berøres« fortolkes således, at forvaltningsmyndighedens afgørelse specifikt skal træffes over for den postbefordrende virksomhed? »Berøres« et selskab, der driver postbefordrende virksomhed som omhandlet i artikel 22, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet, når dette selskab konkurrerer med den befordringspligtige virksomhed i procedurer om tildeling af offentlige kontrakter og i forbindelse med anfægtelsen af afgørelser i disse procedurer har fremsat argumenter vedrørende krydssubsidieringen af den</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	24.10.24

	<p>befordringspligtige virksomhed, som er blevet forkastet af retten med den begrundelse, at der forelå afgørelser fra den nationale forvaltningsmyndighed, hvorved beløbet for nettoudgifterne til leveringen af den universelle posttjeneste blev anerkendt, og hvorved det blev fastslået, at disse udgifter i et vist omfang udgjorde en urimelig økonomisk byrde som følge af leveringen af den universelle posttjeneste?</p> <p>2. Er artikel 22, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en situation som den i hovedsagen foreliggende, hvor en postbefordrende virksomhed, der konkurrerer med den befordringspligtige virksomhed, ikke kan anfægte en afgørelse truffet af den nationale forvaltningsmyndighed, hvorved beløbet for nettoudgifterne til den befordringspligtige virksomheds levering af den universelle posttjeneste anerkendes, og hvorved det fastslås, at disse udgifter i et vist omfang udgør en urimelig økonomisk byrde som følge af leveringen af den universelle posttjeneste, for en uafhængig instans?</p>				
C-517/23	<p>Apothekerkammer Nordrhein</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Er reklame for køb af receptpligtige lægemidler fra et apoteks samlede varesortiment omfattet af anvendelsesområdet for bestemmelserne om reklame for lægemidler i direktiv 2001/83 (afsnit VIII og VIIIa, artikel 86-100)?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>Er det i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit VIII og navnlig med artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83, hvis en national bestemmelse [her § 7, stk. 1, første punktum, andet sætningsled, nr. 2, første del sætning, litra a), i [Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens] (HWG) (lov om reklame for lægemidler)] fortolkes således, at den forbyder reklame for det samlede sortiment af receptpligtige lægemidler i et postordreapotek, som er beliggende i en anden medlemsstat, med reklamegaver i form af</p>	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	24.10.24

	<p>værdikuponer på et pengebeløb eller en procentuel rabat på det efterfølgende køb af yderligere produkter?</p> <p>3. Endvidere, såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>Er det i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit VIII og navnlig med artikel 87, stk. 3, i direktiv 2001/83, hvis en national bestemmelse [her § 7, stk. 1, første punktum, andet sætningsled, nr. 2, første del sætning, litra a), i HWG (lov om reklame for lægemidler] fortolkes således, at den tillader reklame for det samlede sortiment af receptpligtige lægemidler i et postordreapotek, som er beliggende i en anden medlemsstat, med reklamegaver i form af rabatter og betalinger med øjeblikkelig virkning?</p>				
--	---	--	--	--	--